

Es Molí

Nou

**PRENSA
CORNIA**

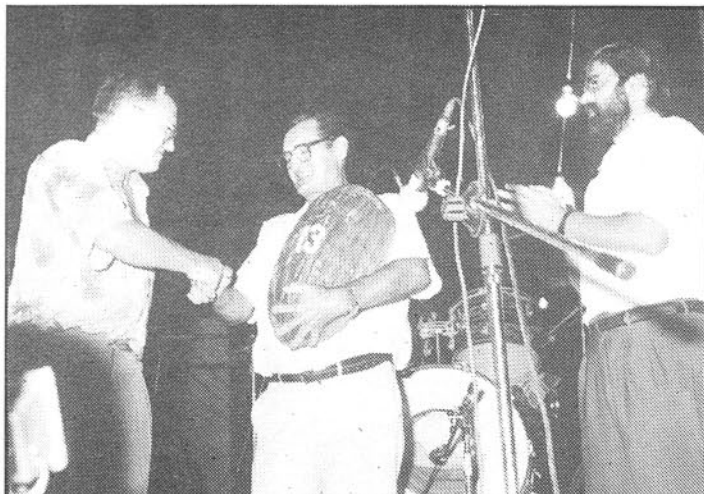
Vilafranca, setembre 1991 - Número 58

NO TOTS ÉREM A S'ILLOT

- ❑ FESTES DE LA VILA
- ❑ CAMPAMENT A LLUC

- ❑ PROBLEMÀTICA AL PAC I A LA RESIDÈNCIA

Amb una peça de 13.830 grams

Tià Penya torna guanyar el concurs del meló més gros

(Redacció).- Prop de 2.000 persones assistiren el disabte 7 de setembre a la XXI Festa del Meló que, per segona vegada, es feia de forma gratuïta. Sebastià Nicolau «Penya», qui ja guanyà l'any passat amb un meló que pesà 11.600 grams, tornà a criar el meló més gros de Mallorca. En aquesta ocasió va pesar 13.830 grams, més de dos quilos més que el segon classificat, un meló de Manacor propietat de Bartomeu Roig que pesà 11.745 grams. El tercer premi fou per un sineuer, Jaume Coll, amb un meló de 11.520 grams.

Sebastià «Penya» va tenir com a premi, 25.000 pessetes com a meló més gros presentat a concurs i 5.000 pessetes més per esser el meló més gros criat a terres de Vilafranca. Endemés, se'n portà dos viatges a Menorca i un parell de sopars al Bar el Cruce. En total varen concursar un total de 16 melons, on el més petit, propietat de Joan Amengual va fer un pès de 8.800 grams.

La vetllada musical va estar amenitzada per l'orquestrina Swing 90 i el grup «Els Mallorquins». A les 12'20 hores del vespre començà la pesada de melons i a la una

de la matinada es feia pública la llista amb la classificació final del XXI Concurs del Meló més gros de Mallorca. Sebastià Nicolau va criar el meló premiat amb un pinyol del que va guanyar l'any passat.

Fotos: Joan Jaume

Classificació

1.-Sebastià Nicolau (Vilafranca).....	13.830 grs.
2.-Bartomeu Roig (Manacor).....	11.745 grs.
3.-Jaume Coll (Sineu).....	11.520 grs.
4.-Jeroni Pocoví (Vilafranca).....	11.335 grs.
5.-Sebastià Barceló (Vilafranca).....	11.330 grs.
6.-Antoni Gual (Petra).....	11.125 grs.
7.-Gabriel Bauçà (Sineu).....	10.325 grs.
9.-Josep Sansó (Vilafranca).....	9.970 grs.
10.-Llorenç Nicolau (Vilafranca).....	9.750 grs.
11.-Guillem Mascaró (Vilafranca).....	9.730 grs.
12.-Antoni Gual (Petra).....	9.675 grs.
13.-Tomeu Bauçà (Vilafranca).....	9.560 grs.
14.-Mateu Morlà (Vilafranca).....	9.335 grs.
15.-Antoni Mascaró (Vilafranca).....	8.810 grs.
16.-Joan Amengual (Vilafranca).....	8.800 grs.

Butlleta de subscripció

Si vols rebre «Es Molí Nou» a ca teva, emplena, per favor aquesta butlleta.

Nom _____

Adreça _____

C/. _____ N. _____ Pis _____

Codi Postal _____ Població _____

Telèfon _____

Quota anual 2.000 pts.

Banc/Caixa _____

Oficina _____

Cte./Lta. número _____

Firma.

Feu arribar aquesta butlleta qualsevol membre de l'equip de redacció, o enviau-la a:

«Es Molí Nou», C. Major, Vilafranca de Bonany.

«ES MOLÍ NOU»

Publicació mensual de
l'Obra Cultural Balear
de Vilafranca

Depòsit Legal
PM: 366 - 1986

Edita:
Obra Cultural Balear
de Vilafranca

Coordinen:
Margalida Bauzá
Cati Rosselló
Bàrbara Sansó

Redacció i col·laboradors:

Andreu Bauçà
Francesc Amengual
Joan Barceló
Joan Bauçà
Bartomeu Català
Biel Monserrat
Jaume Nigorra
Miquel Capellà
Jaume Sansó
Pere Fons
Col·legi Públic
Pere Garí
Catalina Estrany
Bernat Estrany
Gabriel Gelabert
Joan Jaume
Televisió Vilafranca
Damià Agustí
Margalida Nicolau
Miquel Barceló

Impresa a: Informacions Llevant, S.A.
Passatge Ferrocarril, 1. Tel. 55 03 28
07 500 Manacor

Els articles publicats en aquesta
revista sols expresen l'opinió
dels seus autors

Els cent primers dies de nou Ajuntament

Dia 23 de setembre es compliran els primers 100 dies de govern nacionalista en el consistori del nostre poble. Cent dies sol esser el temps mínim de confiança que es dóna als mandataris polítics o qualsevol personal que ocupa un càrrec de prou responsabilitat com per a que abans d'aquest període de temps no es senti condicionat per la censura a la seva feina. Una vegada haver esgotat la primera etapa, el precalantament de la nova administració, és l'hora d'evaluar, sospesar i criticar les primeres passes donades pel PSM amb el batle Joan Bauzá al front.

Pel que hem pogut veure, el continuïsmes als nous mesos anteriors de govern és la pauta que es segueix fins ara. Però al dir continuïsmes haurem de matitzar alguns aspectes que seran l'excepció de la regla. Ens referim al fet de que des del 26 de maig l'Ajuntament s'hagi oblidat d'informar de les seves activitats tal com venia fent fins aleshores. Volem pensar que l'estiu, amb tot el canvi d'administració i l'organització de festes ha restat temps al PSM com per pensar que el poc lleure ens ha portat a una manca d'informació que és de sopitar que sol serà transitòria. Feta aquesta precisió podem dir que amb el PSM hi ha vertaders aires de renovació a Vilafranca. La maduresa política d'aquest partit permet aventurar una època d'estabilitat a la casa de la vila.

Les primeres actuacions del nou govern encapçalat per Joan de sa Vinya Nova han anat endreçades a cercar les vies necessàries per legalitzar la residència privada i la Unitat Sanitària. Tal com es tracta en pàgines següents, ambdós edificis estan construïts fora de la legalitat. Pel primer s'hauran de mesurar les alternatives que no aboquin a una nova infracció i declarar-lo d'interés social hi abocava. De segon, el retall de l'estructura permetrà que l'edifici construït en temps d'UCD i amb qui ara es cap d'oposició com a batle, pugui comptar amb l'ampliació que es fa palesa per a convertir la Unitat Sanitària en Centre de Salut Comarcal. El fer front a aquestes dues situacions sense miraments i amb les normes subsidiàries a la mà ens sembla molt encertat i més quan es planteja també la reforma del pla urbanístic del poble per corregir una sèrie de deficiències. Un altre apartat que mereix l'anàlisi per a configurar les perspectives de futur del nou ajuntament és el relacionat amb l'organització de festes. La gran participació a «La Beata» de gent que mai havia pogut integrar-se en el cercle festiu i la racionalització del pressupost (per manca de més doblers), fa pensar que d'aquí endavant s'hauran acabat les discriminacions tan arrelades en edicions festives d'anys anteriors per una part, i per l'altra que, no per administrar doblers públics es pot tirar la casa per la finestra i fer una festa del Meló, per exemple, improvisada i d'un alt cost econòmic amb una repercussió social mot semblant a la d'anys anteriors.

L'habilitació d'una aula de preescolar al col·legi públic per part de l'Ajuntament, ve a confirmar la preocupació del batle i el seu equip de govern per la tasca educativa. Preocupació que haurà de seguir amb un entossudiment vers el projecte de modernitzar l'escola i que el Ministeri porti a terme una més que urgent reforma i ampliació del centre escolar. En resum, creim que el mossatge del PSM ha superat amb bona qualificació els primers 100 dies d'un poder ben assumit i, en la nostra opinió de moment ben aplicat.

Un estat espanyol desvergonyit

Davant la premura d'un alt al foc en el Sahara per tal d'establir un ordre que permeti el desenvolupament d'un referèndum sobre el futur d'aquesta oprimida nació africana, el rei Hassan del Marroc es va decidir per utilitzar la seva força aniquiladora contra la població saharauí. A tot això no hi va quebre cap condemna de l'Estat Espanyol al vessament de sang. El govern central es va tapar els ulls amb la desvergonya complicitista de qui es considera amic d'un assassí. Pel que es veu els governs agossarats a anomenar-se demòcrates també, igual que els dictadors, estableixen una escala de valors de vides humanes.

Un nou problema per convertir el PAC en Centre de Salut Comarcal

La Unitat Sanitària fou construïda enmig del carrer

(Redacció).- Una part de l'edifici de la Unitat Sanitària haurà d'esser enderrocat al no complir les normes urbanístiques. Quan es va construir al 1983 es va excedir i en part està dins el carrer.

La regiduria d'Urbanisme, presidida per Tomeu Oliver, ha detectat la il·legalitat de la seva ubicació. Des del 10 de desembre de l'any passat és el Punt d'Atenció Continuada (PAC), i s'espera que dins el primer semestre de 1992 es converteixi en un centre de salut comarcal pels pobles d'Ariany, Sant Joan, Petra, Porreres, Montuïri i Vilafranca, el que fa que s'hagi d'habilitar una sèrie de dependències per poder atendre l'assistència primària d'una població total de 14.000 habitants.

Precisament és aquesta reestructuració prevista el que obliga tant a la Conselleria de Sanitat del Govern Balear com a l'Ajuntament a resoldre aquesta situació, ja que amb l'actual estat de il·legalitat no es pot ampliar el Centre Sanitari Local.

En una recent visita el director de Negociat de la Conselleria de Sanitat, Domingo Llull, al PAC, va constatar la necessitat d'estudiar una sortida al problema i voldria que s'evitassin situacions de bloqueig per motius urbanístics, com ja ha experimentat el seu departament amb la residència. Llull pertén que l'Ajuntament de Vilafranca ofereixi una solució.

Segons el batle Joan Bauzà «només hi ha dues alternatives, o es redueix el carrer per alinear l'edifici del PAC, o la zona construïda al carrer es toma i s'alinea amb l'acera del carrer». El batle és més partidari de la segona solució en part per aconseguir que el carrer del centre sanitari estigui alineat i així no quedarà estret.

Es vol ver un segon pis a l'edifici, però primer s'haurà d'alinear amb el carrer

Per part de la Conselleria es tem que l'estructura de l'edifici es pugui veure afectada si es toma una part. De ser així, la solució més favorable seria canviar les normes urbanístiques, i no retrassar els plans per a què el PAC, sia Centre de Salut en el termini previst pel Govern Balear.

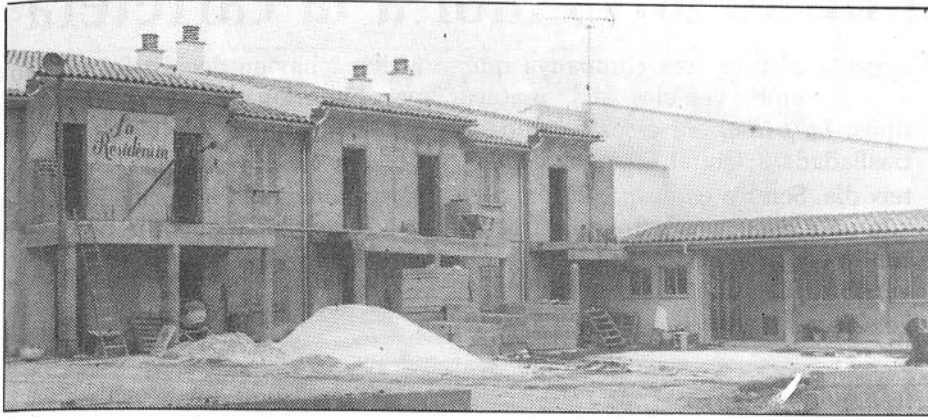
Els estudis realitzats sobre l'estructura de l'edifici del PAC permet assegurar al batle «que el retall de la part afectada es pot fer perfectament. Encara que ja se sap que l'obra supondrà haver d'augmentar el pressupost que Sanitat destina a Vilafranca per a posar en funcionament el cen-

La il·legalitat fou permesa quan Joan «Not» era batle d'UCD

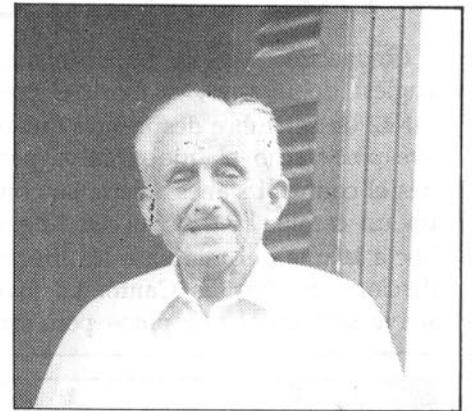
tre de Salut».

El dia 21 de Setembre, Domingo Llull, vendrà a Vilafranca acompanyat per l'arquitecte del seu departament, Rafel Vidal, per estudiar amb les autoritats locals el pla de reforma de la Unitat Sanitària.

El Centre de Salut estarà dotat de 10 metges, 10 infermeres i 4 administratius. Les especialitats previstes per a consulta són: pediatria, ginecologia, psiquiatria i cardiologia. També es confeccionaran diverses actuacions de prevenció d'enfermetats mitjançant els anomenats «Programes de Salut».

De cada vegada s'embulla més el tema de la residència il.legal

Sebastià Barceló vol un club privat

Un informe tècnic diu que no se pot declarar d'interés social

La legalització de la Residència en punt mort

(Redacció.-). En el ple del passat dia 30 d'Agost, el consistori, després de la redacció d'informes desfavorables a la sol.licitud de la residència de declaració d'interés social, va coincidir amb l'opinió dels tècnics i denegà la petició cursada recentment pel president de la junta directiva de l'associació, amb l'objectiu de conseguir la declaració d'interés social per a l'edifici. La residència té actualment les obres aturades per ordre municipal des del 14 de Febrer. L'edifici es divideix en dues parts: el local social, totalment legalitzat, que fou inaugurat el 12 d'octubre de 1985 i cedit a la Comunitat Autònoma, i el segon sector format per una sèrie de sales i cambres, amb un projecte que no ha estat aprovat pel col.legi d'arquitectes, no compta amb el permís d'obra i no s'adapta a les normes subsidiàries. La construcció del segon sector s'està realitzant des de 1986, sense cap llicència i amb la conformitat de l'anterior grup de govern encapçalat per l'ex-batlle Bernat Garí, qui va permetre i afavorir la il.legalitat.

En aquest període de temps la Conselleria de Sanitat «desconeixent l'il.legalitat del projecte», segons el cap del negociat, Domingo Lluall, va anar concedint subvencions per a pagar una part de l'obra, fins a un total de 19.800.000 pessetes.

Aquesta situació no fou detectada i feta pública fins passats uns mesos després de la moció de censura del 29 d'Agost de 1990. El nou consistori

Tomeu Barceló: «el futur de la residència passa per la formació d'un patronat que la gestioni»

s'encarregarà d'aturar les obres fins que no es legalitzés el complexe residencial. Segons explicà el batlle en el ple passat «l'Ajuntament ha realitzat diferents propostes a l'associació que no han estat contestades. L'únic que hem rebut ha estat la petició d'interés social que en base als informes tècnics es proposa denegar». El PP es va oposar a que s'aprovàs l'informe i en conseqüència es donàs compte a la Comissió Insular d'Urbanisme de la decisió de no aprovar l'interés social de la residència.

El gran obstacle per a legalitzar l'edifici es centra, segons el regidor d'urbanisme, en què: «la meitat de la residència ha estat construïda a una zona rústica i l'altra meitat en zona urbanitzable. Aprovar-la com d'interés social només sol.lucionaria la legalització de l'edifici en un 50 per cent «a tornar per Oliver», des de que s'aturaren les obres fins ara els assessors de la junta directiva i els seus membres han perdut vuit mesos per ses bardisses». El regidor de Sanitat, Tomeu Barceló, va dir que part del futur de la residència

Tomeu Oliver: «Els assessors de la Junta Directiva han perdut vuit mesos per ses bardisses»

passa forçosament per la gestió mitjançant, un patronat amb representants dels organismes que treballen per l'assistència social del poble. Aquesta proposta, de moment no ha estat acceptada per la junta directiva de l'associació.

Canvi de normes subsidiàries

(Redacció.-). En el ple del 30 d'agost es va acordar fer un estudi puntual de les normes subsidiàries de Vilafranca a fi d'adequar l'actual planejament urbanístic a les necessitats reals del poble i a la vegada subsanar una llarga sèrie de deficiències que l'anterior grup de govern municipal va permetre durant els darrers vuit anys. Entre aquesta permisivitat hi figura la construcció de la Unitat Sanitària enmig del carrer, la de la residència fora plànols, fora permís, mig edifici a zona urbana, mig edifici a zona rústica, la desviació d'un carrer en uns 40 metres, la mala alineació del carrer des sequer i així fins a complimentar tota una relació de deficiències promogudes sense cap control per part del grup del PP quan estava en el govern municipal.

Una estrangera de 16 anys mor a la carretera

(Redacció).- Valerie Stuchliffe, una anglesa de 16 anys, va morir el passat 12 de setembre després de què el «vespino» amb el que circulava perdés el control i s'anés a estrellar contra un camió. El trist succeït tingué lloc a la una del migdia a les immediacions del Bar Es Cantó. La jove anava sola en el «vespino» però era

seguida d'altres tres companys que anaven amb vehicles del mateix tipus. La turista va esser recollida i traslladada a Ciutat on morí el mateix dia. Sembla esser que el fort cop que va rebre el seu cap en la topada contra el camió la deixà en estat irreversible. El grupet de quatre estrangers havia llogat els vespinos a Cala

Millor i havien decidit fer una volta per l'interior de l'illa. Agents del Subsector de Tràfic de la Guàrdia Civil es varen traslladar per obrir les corresponents diligències. El batle de la vila també va acudir per interessar-se per l'estat de la jove.

La princesa de França compra melons a Vilafranca

(Redacció).- La princesa Diana de França i duquesa de Wütemberg, acompanyada de la seva filla Flor, fou a finals del passat mes d'agost una clienta d'excepció per a un dels llocs de venda de fruita que hi ha a la carretera.

La princesa es dirigia cap a Ciutat,

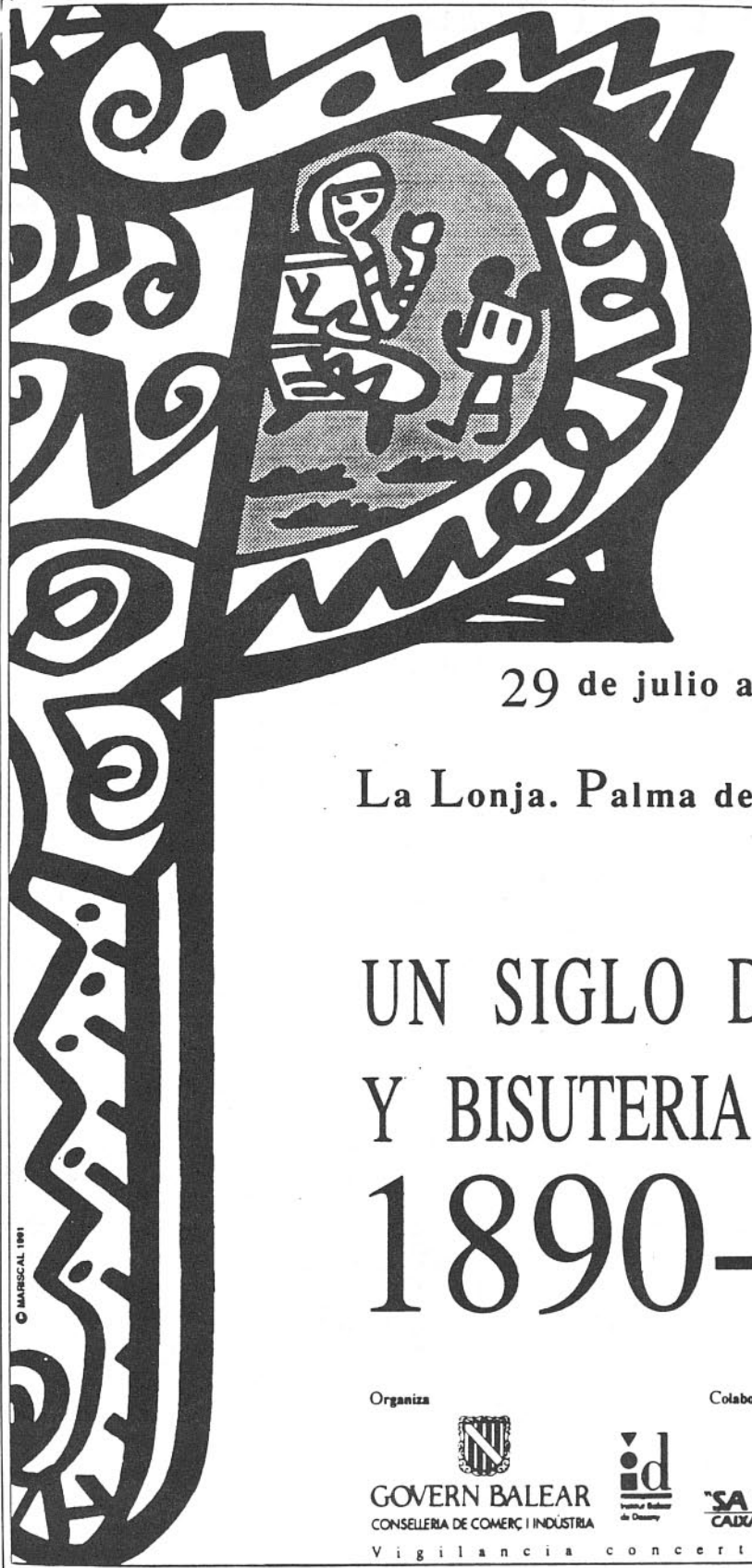
procedent de Capdepera, quan es va decidir a aturar-se i comprar uns quants quilos de meló del nostre poble. El fotògraf Xesc Amengual va captar el moment en què la princesa i la seva filla aguaitaven l'estand de fruita.

Conferència sobre el futur meló

(Redacció).- Prop d'unes quaranta persones varen assistir el divendres 6 de setembre a una conferència sobre la producció, comercialització i les perspectives del futur del meló que tingué lloc al saló d'actes de l'Ajuntament i a la que hi participaren: Biel Oliver, d'Unió Mallorquina; Pere Quetgles, com a tècnic de la Conselleria d'Agricultura; Jaume Galmés (director del camp experimental de «Sa Canova» de «Sa Nostra»); Antoni Amengual, en representació dels pagesos de Vilafranca; Esteve Ribas, com a tècnic de producció agrícola de la Conselleria d'Agricultura i Josep Sansó com a delegat d'Agricultura de l'Ajuntament de Vilafranca. El col·loqui fou dirigit per Margalida Estelrich que és a la vegada coordinadora del sindicat Unió de Pagesos.

A la reunió es va parlar sobre les dificultats del mercat i de la relació que hi ha entre la inversió que fa el pagès i la rentabilitat de la venda dels melons. Jaume Galmés «de Rotana» es va mostrar partidari de què els pagesos de Vilafranca realitzin estudis sobre els mètodes de treball que empren per a la producció de meló amb la finalitat de poder reduir els costos i fer a la vegada un producte més rendable. També es va plantejar la necessitat de protegir els melons de Vilafranca amb el distintiu que dóna la Conselleria d'Agricultura «Qualitat Controlada» (QC).

Per a que això sigui viable caldria emperò la unió dels productors de melons que haurien de gestionar la venda directa i garantir la qualitat que fins ara ha donat fama als melons de Vilafranca.

Del
29 de julio al 4 de septiembre de
1991
La Lonja. Palma de Mallorca.

UN SIGLO DE JOYERIA
Y BISUTERIA ESPAÑOLA
1890-1990

Organiza

GOVERN BALEAR
CONSELLERIA DE COMERÇ I INDÚSTRIA

id
Institut Balear
de Disseny

Colabora

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

Centro de Promoción
de Diseño y Moda
Ministerio de Industria, Comercio y Turismo

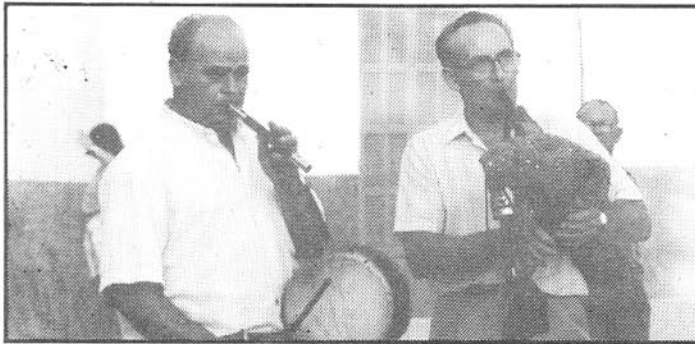
Vigilancia concertada con TRABLISA

Festes de la Beata

Les festes d'aquest any s'han caracteritzat per una gran diversitat d'actes que han atret l'atenció de gran part de gent. Actes que van intentar congregar persones de totes les edats i condicions. N'hi va haver de caire cultural, esportiu, musical, gastronòmic, etc, com poden ser exposicions (randes, bonsai, pintures), conferències, actuacions musicals (verbenes, concert rock, cant coral), partits de futbol, voleibol, escacs, una semi-marató, tira-

da de coloms, teatre, concursos, jocs infantils, missa dels vells, ball de bot, tir de fona, etc.

El programes van sortir amb bastant antel·lació perquè els actes ja començaven el dilluns pel vespre. Però quan realment ens vam creure que les festes de la Beata arribaven de debó, va ser el dijous, dia de Sant Jaume, en què hi va haver celebracions durant tot el dia i ja no van parar fins a la nit del diumenge.

Colla de Xeremiers

Acte tradicional i representatiu de les festes de la Beata són la colla del xeremier i el sonador del flabiol i tamboret, que, com qui diu, inauguren les festes i són símbol de seu inici.

Juntament amb el so agut dels xeremiers també cal destacar l'aparició de les figures que compten amb més afecte popular: els dimonis i els caparrots, que aquest any van ser d'allò més animat.

Torneig d'escacs

Quant a esdeveniments esportius, aquí en teniu un: la final del torneig d'escacs. En la cara dels participants l'únic que es nota és la creixent concentració per a la propera jugada.

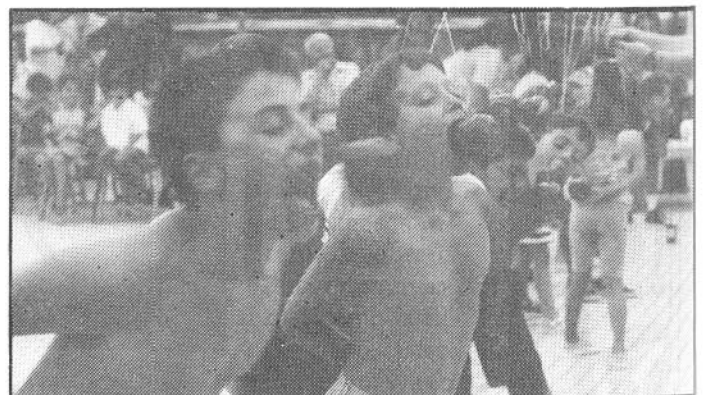
A més de l'escac també vam poder gaudir dels partits de futbol, d'un ginkama per a motos i motorets, partits de voleibol i una semi-marató popular el diumenge pel matí: el que va faltar a aquest darrer acte era gent desperta, molts anaven encara més de mig adormits de la nit anterior.

Concert de Cant Coral

La Coral Els Brulls també volgué participar en les festes i va posar el seu granet d'arena. Van presentar l'himne de la vila a l'escalonada de l'església, llàstima que el temps no acompanyàs i el so de les veus s'escampàs amb el vent. I després de la missa van oferir un concert amb un floret de cançons populars mallorquines.

Altres actes musicals al llarg de les festes foren les verbenes del dissabte i del diumenge i l'actualció de l'Unió Musical de Petra a la Plaça Major. I també ressenyar el concert de Rock al camp de futbol amb una massiva participació de públic jove.

Jocs infantils

Com podeu veure i comprovar, unes bones empestifades hi hagué a la Plaça Major el divendres horabaixa. Però això era el menys important, el que interessava era que els nins participassin i s'ho passassin bé amb tots els jocs que els havien preparat els components del Club d'Españoli Xauxa.

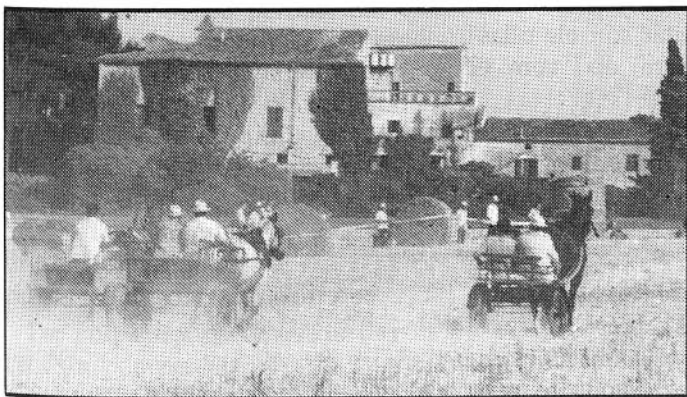
Ball de Bot

Destacar que aquest any, com sempre, tinguérem obra de teatre i, com no, ball de bot, I engany, com a novetat, van ballar ambdós grups de ball del poble. Com fou possible això?. Ni idea, però així va ser. Cada agrupació va fer una demostració de ball de bot per espai de mitja hora i després tota la gent que tenia foc dins les sabates i els peus es movien sols al compàs de les tonades, van armar un ball popular ben vitenc.

Tirada de Coloms

El dissabte, amb una calor angoixant i un sol que escalfava el cul a les llebres, es duqué a terme la tirada de coloms patrocinada per la Societat de caçadors. El lloc escollit va ser l'explanada de Sant Martí, i n'hi va haver de reonu per allà. Però no tots els pobres coloms van ser abatuts, de tots els que van sortir escàpols ja n'hi ha que han tornat a ca seva o han donat el vent per escampat.

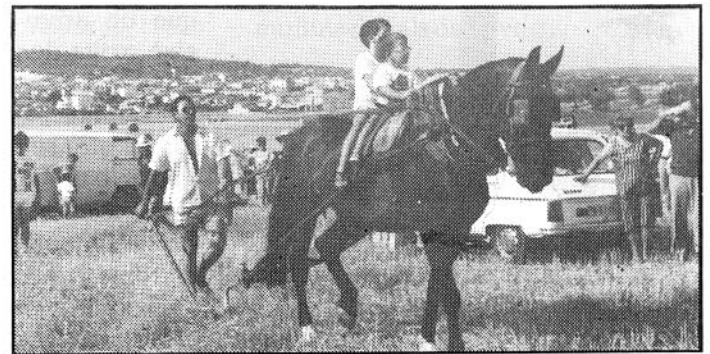
Carreres a peu, de someres, muls i cavalls

A es cos, el diumenge, hi va haver que s'en degué anar ben empolsegat, amb el polsim que es va alçar durant les

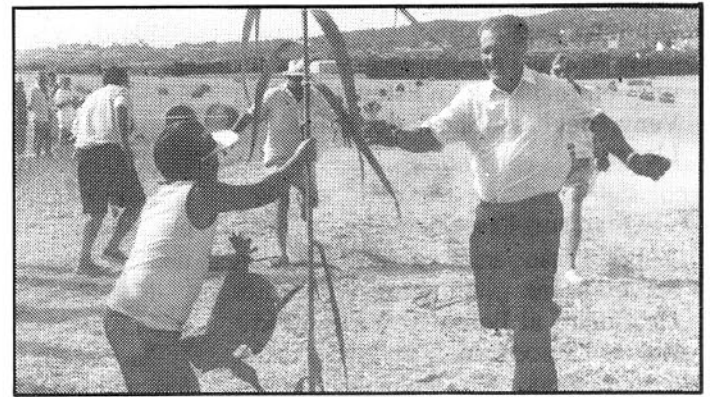
Tir de fona al camp de futbol

Vaja si n'hi va haver de foners, en sortiren de davall les pedres. Qui deia que la gent de la vila no participava?. Aquí es va demostrar que no els feia por res, ni tan sols el rebre un bon cebeiol pel cap. Així i tot es realitzà una demostració de com tirar en fona i hi haguè de tot: des de qui en sabia manejar fins a qui no en sabia gens. Però la qüestió era participar.

Concurs de llaurar dret

Com a novetat destacable fou la realització d'un concurs de llaurar dret, però amb somera i arada d'un temps; res de llaurar amb tractors moderns. Així no té gràcia l'assumpte. I allò semblava...un camp llaurat. Qué si no?

carreres de tot tipus de quadrúpedes. Però la veritat és que constituí un bon espectacle i que es va veure animat per l'assistència de la gent.

També s'hi van fer carreres a peu per a nins, joves i no tan joves. La nota més destacada fou l'ambient ben caldejat.

Fotos: Joan Jaume

Esteva Andreu Veny de l'Associació de Bonsai de Llevant

A les darreres festes de la Beata tingueren lloc un parell d'exposicions, d'entre les quals en podem destacar una de molt curiosa.

Va esser la dels Bonsais. Es varen sentir comentaris de tot tipus.

Uns deien: «Què és això dels Bonsais?»; els altres: «me pareix que son com uns arbres molt petits» i afegiren «com eu deuen fer per fer-los tant petits». I qualque dona li deia a una altra: Què no i has anat? Saps que són de «guapos»...

Per aclarir l'assumpte li vàrem fer una entrevista a n'Esteva Andreu Veny, de l'associació de Bonsai de Llevant.

-Quan surt l'associació i a on?

-Bé, l'associació va sortir a Son Servera; érem un grupat d'amics afeccionats al Bonsai i vàrem decidir fundar l'associació. D'això en deu fer uns tres anys.

-I com funciona el grup? Hi ha molts de socis?

-El grup no es va formar per negoci, tot el contrari, per oci. Vàrem començar amb uns 50 socis de per tot Mallorca, i actualment ens queden uns 28, els més interessats.

-A més d'aquesta exposició n'heu realitzat d'altres?

-Sí, encara que no fa molt de temps que les tenim en marxa, ens va bé, i quasi totes tenen molt d'èxit per la curiositat del tema.

A 1990 realitzàrem la 1ª a Sant Joan, Son Carrió, Son Servera i Manacor. Enguany a Son Carrió, Son Servera, Manacor, Porto Cristo, Petra, Artà i aquí a Vilafranca.

-«Això» del Bonsai. Què és?

-El Bonsai no és, ni més ni menys, que un arbre dins un cossioll. Per això molta de gent pot tenir un Bonsai al seu corral i no haver-se adonat. Per exemple, a qui no li ha sortit mai un ullastre sense voler-ho, o un magraner, o un llorer...

-La tècnica del Bonsai ve de molt lluny i deuen emprar altres tipus d'arbres. Aquí com vos arreglau?

-Nosaltres el que feim és emprar espècies d'aquí, que s'adaptin a l'ambient. Els Bonsais importants són mal de surar, no s'adapten i prest moren.

-Quins són els més comuns?

-Qualsevol arbre de la flora mallorquina, figueres, mataselva, ullastres, alzines, magraners, romaní, oms, llorer...

-I els més fàcils?

-Els de més facilitat són els ullastres, figueres, aladern, així com el ficus.

-Els més difícils?

-Són tots aquells que tenen fruits, com tarongers, llimoneres, i també els pins, ginebró, espècies molt resinoses.

-No tots els Bonsais tenen la mateixa forma. Com és?

-És degut a què els Bonsais es diferencien per estils, segons tinguin una branca cap aquí o cap allà. Ni ha molts d'estils, per exemple el de «cascada», «barrido por el viento», «bosquet», «erecto informal»...

I tots tenen una cara bona i l'altre dolenta, és a dir, que són més plantosos d'una part que de l'altra.

-Què cal per fer Bonsais, per un que vol començar?

-Bé, jo el que recomanaria seria que es fés un curset d'orientació a qualsevol d'aquestes associacions existents. O, el menys, que s'informàs, perquè no es pot anar matant arbres un darrera l'altre fins que s'ha après la tècnica.

Com a introducció a la tècnica Bonsai, se pot donar una petita orientació: s'agafa l'arbre petit amb el pa d'arrels, l'hi tomen les fulles i es va regant durant un període de 2 anys, més o menys (es la fase pre-bonsai) llavors si ha aferrat ja es pot passar a la palangan definitiva.

-S'empra molt de temps darrera el Bonsai?

-S'hi poden passar hores i hores, segons el que cada un tengui, o segons les temporades que duen més feina, de pinçar o tallar; a l'hivern es talla i es posa el filferro, i a l'estiu s'han de controlar les regades o esquitxades.

Ja ho sabeu, si teniu temps de sobre o no sabeu que llamps eu de fer a les hores perdudes, començau la tècnica del Bonsai, es un bon pas-satemps.

Fruites

Contra un sol tipus de melò

Fa uns vint anys, més o manco, apareixen les multinacionals de llavors de melons posant com a un racó els antics conradors que sempre guardaren els millors melons per a llavor. Amb aquesta funesta aparició gaire bé han estat a punt d'exterminar la quasi totalitat de melons que teníem abans a Espanya, perjudicant, d'aquesta manera, els consumidors.

La finalitat que ha mogut a les cases de llavors a oblidar tantes excel.lents varietats de melons que ens deixaren els nostres avantpassats han estat sols i exclusivament comercials. L'extenció de les diverses varietats de melons ha estat possible amb el suport callat dels hortelans i conradors, per a deixar de triar els millors exemplars de cada varietat i collita i guardar les seves llavors, com sempre s'havia fet fins ara. S'han confiat massat a les multinacionals de llavor perquè així no tenien les molèsties de triar-les llavor de cada any sense pensar mai que tot això podria esvaïr les diferents classes de melons. Tenint en compte que el propi hortelà o conrador va tirar les llavors durant segles, varen aconseguir unes varietats molt selectes molt difícils de millorar. Endemés cada meló triat era fet a molts distints llocs, mentre que ara la selecció és feta d'escassos melons.

Per culpa de les cases de llavors, com un poc per abandó de l'hortelà o del conrador, també per negligència o consentiment del Ministeri d'Agricultura i un poquet per la negligència dels consumidors, quasi hem perdut, millor dit, estam a punt de perdre uns quants segles de feina, d'art i de ciència dels nostres avantpassats conradors, des de que el

meló va ser introduït a Espanya.

Tots som un poc culpables d'aquesta calamitat que esborra tota una cultura de segles dedicada a la millora de totes varietats de conreus.

Encara, per sort, queden conradors honests que saben apreciar el tresor de posseir classes distintes de melons i continuen escollint, guardant, com temps enrera, les llavors dels millors melons d'aquestes varietats a punt d'extingir-se.

Animem els conradors que encara els conreen i que els segueixin conreant i que protegeixin el tresor llegat pels seus avantpassats, encara

que hagin d'escollir guardar les llavors de cada any.

Encara es poden restituir algunes classes de melons de superior qualitat, molt millors que les que ens volen deixar o endossar les cases multinacionals de llavors.

EL MELÓ

El meló és un parent molt pròxim al pipiu. Pareix que procedeix de La India. El seu cultiu és antiquíssim, essent conegut ja en l'antiga Alexandria i a l'Egipte faraònic.

Qualitats: El meló és molt recomanable en casos de hipogucèmia acetònica infantil, gota, reumatisme, artritis, litiasis urinària i insuficiència hepàtica, anèmia, règims sense sal (pel seu poc contingut en potasi), tuberculosi pulmonar, també és molt recomanable en els estats febrils i en les febres tofoïdes, especialment en forma de suc).

El restrenyament es veurà molt millorat per l'ús continuat del meló, doncs aquest per la seva fibra i humitat és tan laxant com les figues i les prunes.

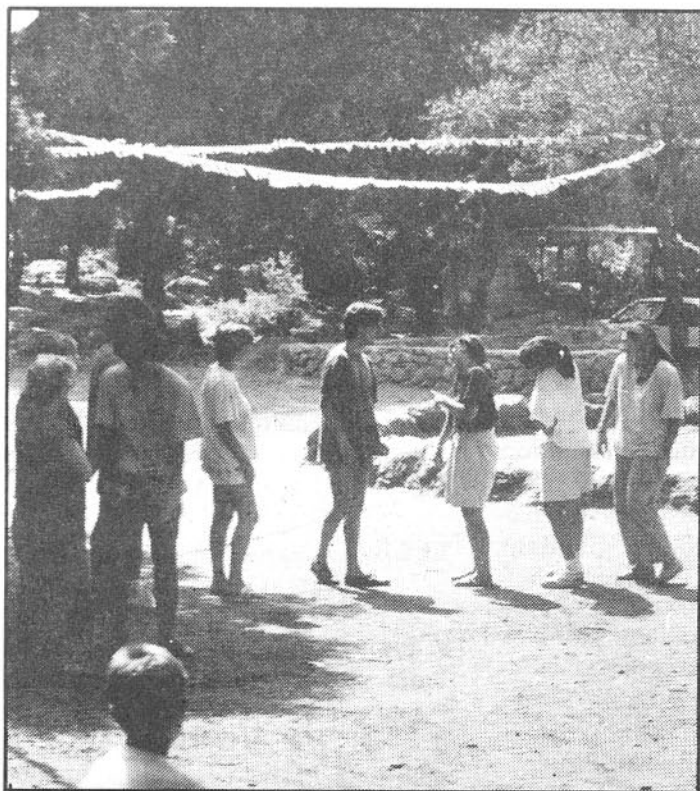
En casos de morenes agudes i cròniques, endemés de les aplicacions locals, uns dies de dieta exlussiva de meló obra quasi meravelles.

Però s'han de tenir les seves preocupacions:

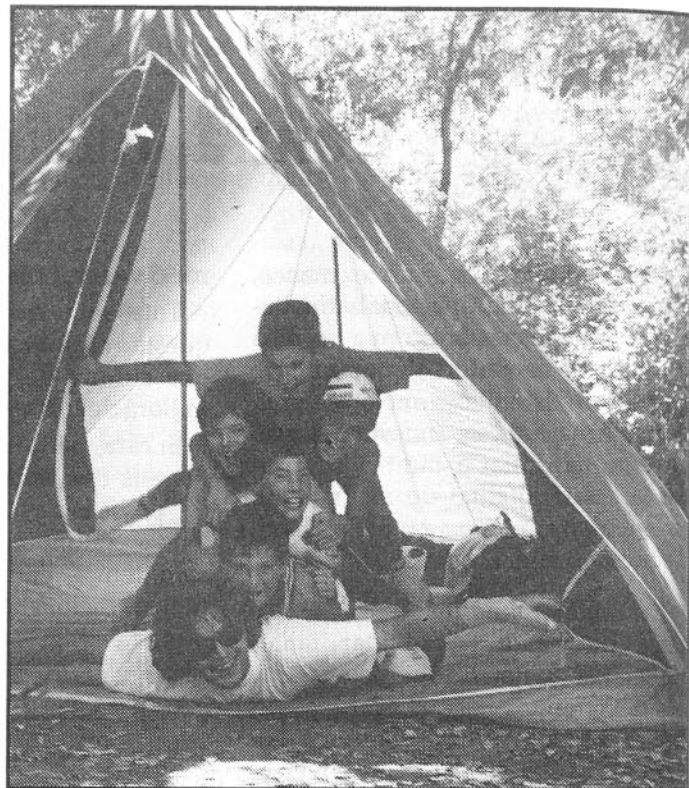
No s'ha de donar als nins de menys de dos anys, tampoc a les persones que tenen diarrees, colitis, fermentacions intestinals, còlics flatulents. Així mateix els diabètics per la seva riquesa en sucre, no n'han de menjar sense haver-ho consultat amb el metge especialista.

Tomeu Català

Campament a Lluc

Els monitors, jugant al joc de l'amo de Son Boira

En Biel volia prendre el vol, però es veu que anava massa carregat

Després de tres anys d'inactivitat, a l'estiu d'enguany un grup de 8 monitors i 2 cuineres (na Montse Ferrera i na Montse Torretes) posaren fil a l'agulla i organitzaren el campament. Aquesta vegada per al.lots de 6 a 10 anys.

Així, dilluns dia 8, devers les deu i mitja del matí, davant el convent de ca les monges, 34 nins i nines iniciaren la pujada a Lluc amb la camiona. Deprés de descarregar les motxiles, muntaren les tendes. L'horabaixa anàrem a Lluc, on vàrem menjar un gelat.

L'endemà dimarts, a les sis de la matinada, els al.lots ja feien un cap ben viu i feren renou fins a les vuit. El dia anava de pirates i ens férem la disfressa, a més de pintar-nos una camiseta.

A partir d'aquí, cada dia a les 12'30 anàrem a banyar-nos a la piscina.

Ja hem arribat al dimecres. Si el dimarts ens vestírem de pirates, aquest

dia ens férem els vestuaris de xinesos. És clar, tal com fan els xinesos, el migdia vàrem dinar d'arròs. L'horabaixa, tots els grups feren unes historietes amb diapositives que després verem el vespre i també un taller de maquillatge, amb la col.laboració de na Margalida Mascaró. Tots es pintaren la cara.

El dijous ens vestírem de negres i ens férem collars i pulseres de fang. Al capvespres, preparàrem una excursió fins a la Cova dels Morts. Arribat el vespre, un conjunt de ball i dances tancaven la jornada.

Els moros foren els protagonistes del divendres: per això es feren el turbant moro i es tenyiren teles per posar-se al cap. En haver dinat, cada grup preparà una obra de teatre que després representaren a la vetlada.

El dissabte fou, gairebé, el dia més divertit. Els al.lots preparen les vestimentes d'indis —cinta amb plomes, collars i pulseres de fang, etc— perquè el vespre havia d'arribar un

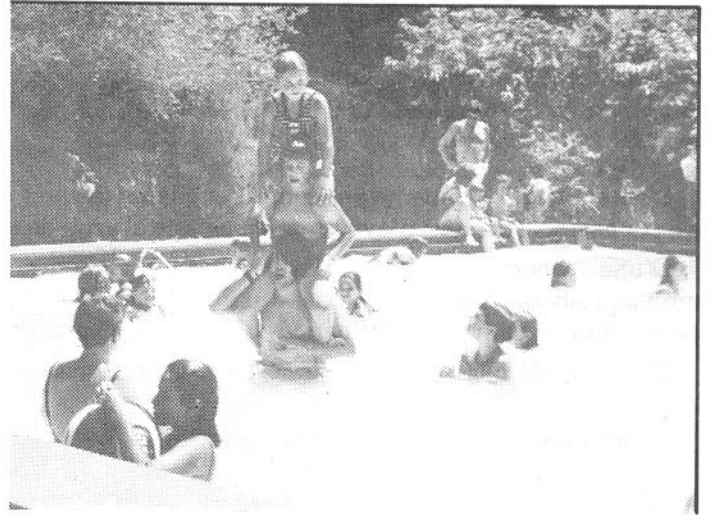
personatge molt important: en TORO SENTADO (àlies Pep Mercader), cap de la tribu dels darrers indis d'Amèrica. Aquest cap indi ens feu una demostració de les seves habilitats com a guerrer.

Ah sí, ja no hi pensava! i l'horabaixa férem una entretenguda gimcana pels voltants del campament, amb moltes de proves pels participants.

I res més. El diumenge, com a darrer dia, els al.lots varen fer ben neta la zona d'acampada i totes les seves tendes que havien de lluir per quan venguessin els pares. Després de prendre un bon bany a la piscina de Lluc i d'haver tastat el bon arròs sec que ens prepararen na Montse Torretes i na Montse Ferrera, es presentaren els pares amb gelat i xampany a rompre. Els nins els reberen tot contents i els ballaren un parell de dances i cançons que ells mateixos havien preparat tot el dematí.

Fins l'any qui ve!

Club d'Esplai Xauxa

Cada dia, a la piscina, els al.lots i els monitors feien torres i jugaven per dins l'aigua. Va ser el lloc i el moment del dia en que passaren més gust

El diumenge, els pares també es volgueren entretenir ballant la dansa de l'oca

Quan arribà el diumenge, els al.lots només frissaven de sortir a ballar davant els seus pares

Cada dia, els nins es feien vestits i es disfressaven d'uns personatges diferents

Na Montse «Ferrera» i na Montse «Torretes»: dues cuineres per al Campament

L'encetada del campament d'estiu d'enguany -després de tres anys d'inactivitat- ha fet que dues dones, sense gens de por en aquesta mena d'aventura, s'afegissin al grup de monitors i monitores que acompanyaven els al.lots.

D'una manera totalment desinteressada i amb l'única finalitat d'ajudar una mica en la tasca dinamitzadora que, amb aquests campaments, intenta dur a terme el Club d'Esplai Xauxa, totes dues han donat una mà, sempre que han pogut, als campaments que s'han fet a Lluc, des del primer -que es féu el 1979- fins al darrer d'aquest any.

Elles són -de ben segur que ja ho havíeu endevinat- na Montse «Ferrera» i na Montse «Torretes», «les dues cuineres».

Anem, doncs, a parlar una estona amb elles.

Montse «Torretes»

Na Montse «Torretes», de seixanta-sis anys, ens conta que va nèixer el 1925, a Vilafranca, al carrer de l'Església.

De pare, en Toni «Torretes», i de mare, na Catalina «Persiana», a ca seva eren sis germans.

Les coses de la vida feren que es casàs amb en Joan i tengués dos fills: un nin i una nina.

Com moltes altres en aquell temps, de ben jove-neta ja va començar a fer

feina a foravila. Ben prest, però, es posà amb madò Miquela «Rabassa» a fer mocadors. D'aquesta època de brodatora ens diu que encara es recorda que ella es comprà una màquina manual de brodar que, aleshores, li va costar 412 duros. Després -segons ens conta- en comprà dues de motor, una d'elles, la primera que hi va haver a la Vila.

Morts els pares, anà amb el seu home al monestir de la Real, a Ciutat, on hi va estar nou anys, iniciant-se aquí amb la seva ja habitual feina de cuinera. Això era el 1966 (aquí, ens apunta que en tenia molta de feina, per donar menjar als 170 cossos que hi habitaven).

Després, del 75 al 84 -any en què es retirà-, anà a Lluc, amb els mateixos frares, fent de cuinera per als blauets.

Com molts de nosaltres ja sabem, ara ella viu amb el seu home, a la seva

cassa del carrer de Ciutat, i tot d'una que pot fa una escapada a Lluc, algunes vegades a ajudar a campaments que es fan des de la Vila, d'altres, a donar una mà a la gent coneguda que hi té, però també -només faltaria!- a recordar-hi els bons moments que aquells bells paratges li han donat a la seva vida.

Montse «Ferrera»

Na Montse «Ferrera» també va nèixer a la Vila, el 1927. Ara té, doncs, si no ens erram en el compte, 64 anys.

Gairebé no vos ho creureu, però a ca seva eren una llocada d'onze germans, 6 homes i 5 dones.

No es va casar.

Ja abans del 20 anys, va començar a brodar a mà, però ens diu que pel cansat que això era per la seva vista, ho va haver de deixar anar.

Després, i seguint dins la mateixa línia de treball,

va fer confecció de vestits («d'embarc», com també es diu), i, darrerament, fa quatre anys que està a ca l'amo en Tomeu, per ajudar-lo en tot allò que necessita.

Actualment, també viu al carrer de Ciutat, just al costat de ca madò Montserrat «Torretes», i sempre disposada a donar una mà en el que pugui a tothom que li demani un favor.

-Si no vaig errat, tenc entès que voltros dues heu anat a quasi tots els campaments que s'han organitzat des de la Vila, a ajudar-hi com a cuineres...

-(Montse «Torretes»)- Sí. Bé, jo, amb això dels campaments ja hi vaig començar a anar a l'any 68/69, que era el temps que estava a la Real. Aleshores, el primer que es va orga-

nitzar (com he dit, a l'any 68) va esser a s'Illot, que, abans, no era com ara, que està ple de cases i hotels.

Altres anys anarem a Son Servera i em recorda que un any fins i tot pe-

gàrem un bot fins a Menorca. Perquè, llavors, a la Real, normalment cada anys s'hi organitzava un campament d'estiu.

Més tard -i ja quan estava a Lluçvaig començar a participar en els campaments que en Pere Fons (el capellà) hi va organitzar. Em recorda que el primer campament que des de la Vila es va fer a Lluç (1979) jo no hi vaig poder anar, perquè em semblava que varen haver d'operar el meu home, i hi va acudir Sor Maria. Al campament del segon any (1980), però, sí que ja hi vaig anar. I, a partir d'aquí, si no vaig errada, me pareix que he ajudat a tots els restants que s'han fet a Lluç, sense comptar-ne un que es va fer un any al Puig de S'Alenar.

-(Montse «Ferrera»).- Jo, com na Montse «Torretes», tampoc vaig poder anar al primer campament que es va fer a Lluç, organitzat per en Pere Fons el 1979, sinó que vaig haver d'esperar fins el segon any.

Cada any que hi he anat, hi he anat acompanyada de na Montse. Em recorda que un any que feren un campament amb ruta, noltros dues feiem el menjar i després els monitors o pares l'havien de venir a cercar i tragar-lo fins allà on es trobaven els al.lots a dins la muntanya.

En aquell que es va fer al Puig de S'Alenar, sé que no hi vaig poder anar.

Bé, el darrer en què he participat ha estat el d'aquest any. No me recorda ben bé, però, quants han estat.

-Una pregunta un poc curiosa: Com és que anau al campament? Què és el que vos mou a «agafar es tapins» i prendre camí cap a Lluç?

-(Montse «Ferrera» i Montse «Torretes»).- (Aquí, totes dues, d'una manera clara i decidida, coincideixen en una mateixa resposta).

Simplement, pensam que fent això feim un bé pels infants. Als campaments, el nin es forma molt i s'els ensenya a conviure amb els altres, i, precisament per això, són molt necessaris.

Sempre hem pensat que els campaments ajuden a fer poble i, per això, t'hi agrada ajudar.

(Segons em conta un «infiltrat» que escolta l'entrevista que coneix

molt bé les dues Montses, «es veu que a elles dues sempre els ha cridat molt l'atenció que joves es donin als al.lots, als nins, per fer-los un bé i per no res»).

-Amb tots aquests anys de fer de cuineres, és quasi impossible que no vos n'hagi passada qualcuna de grossa, qualque anècdota que ens volgueu contar.

-(Montse «Torretes»).- Ara no ho sé, no me'n ve cap al cap. A jo tot m'agrada, amb tot pas gust.

Ah sí!, lo de'n Pep «Mercader», del campament d'enguany, va estar molt bé. No em podia aturar de riure. Va venir vestit d'indi -amb plomes i tot- el dissabte vespre i fent creure als al.lots que ell era el cap de la tribu dels indis. Els haguessis vists en aquells al.lotets, tots convençuts que estaven davant el gran «Toro Sentado». No, i és que un que no ho sabia, ell ho pareixia de bon de veres!

-(Montse «Ferrera»).- No me'n recorda de cap, que m'hagi passat a jo, però em recorda que un any, en temps d'en Pere, un dia que era dedicat als indis (i que, essent així, apreníem els seus costums i manera de viure) vàrem coure els pollastres «a l'estil indi», o sigui, perquè ens entenguem millor, plomes i enterrats, amb un poc de caliu a damunt. Tanta feina de preparar-los i després, en estat cuits, pocs en volgueu menjar. Car, tots duien plomes! Va esser molt divertit.

-Diuen que de totes les feines sempre s'aprèn qualque cosa. Quina és la vostra experiència viscuda durant aquest temps de campament?

-(Montse «Ferrera» i Montse «Torretes»).- Per totes dues, els campaments han estat una experiència molt bona i positiva, encara que -a la nostra edat- ens cansem una miqueta, i, sempre que hi hem anat, ens hem sentit molt fetes i realitzades, donant-nos als infants.

-I ara, una qüestió que no podia faltar: Com vos arreglau per fer el menjar? Quina és la vostra organització? Contau-nos, en quatre paraules, com es desenvolupa, a un campament de Lluç, una diada normal per a una «Montse cuinera».

-Bé, abans d'anar al campament hi

sol haver una reunió amb els monitors per parlar de quin menjar podem fer als infants i, d'aquesta manera, treim un menú, el més variat possible, com se suposa.

(Fugint un poc del tema, totes dues em diuen que sempre miren que el que fan sigui bo i que els al.lots en mengin a voler. Del campament d'enguany em recalquen que trobaren que els al.lots varen menjar molt, més que altres anys passats).

Tornant enganxar amb allò que ens demanes, cada dia ens solem aixecar a les 7 del dematí.

Aleshores, preparam el berenar, o sigui, la llet i partim a fer llesques per l'entrepà. En haver acabat això ja era hora de fer el dinar, feina que ens tenia ocupades fins en haver acabat l'escurada de les olles (els al.lots cadascun s'escurava les seves coses).

Només llavonses teníem dues hores per descansar, que aprofitàvem per fer randa o fer una becadeta (totes dues em diuen que el temps de fer la randa era quan s'ho passaven d'allò més bé. Devia ser que se'n contaven de grosses).

Després d'aquest temps de descans ja era l'hora de preparar el berenar per l'horabaixa i, tot d'una després preparàvem el sopar, fins que, ja enmig de la fosca, anàvem a veure -i també a participar, no vos penseu!- en els focs de campament fins que els ulls no s'aclucaven.

-I del darrer campament, com ha anat? Teniu moltes coses per contar?

-(Montse «Ferrera» i Montse «Torretes»).- El darrer campament ha anat molt bé, una monada. Els al.lots varen estar molt entretenguts amb els monitors. Va ser un campament molt «guapo» (el varen donar per la televisió i a la gent li agradà molt) i també un dels campaments en què hem passat més gust, havent-hi molta convivència i enteniment entre els al.lots entre al.lots i monitors.

-I, per acabar, voleu dir res més?

-No, només animar en aquesta gent jove que l'any qui ve torni organitzar un campament com el d'enguany i que, noltros dues, si no hi ha res de nou, sempre estarem a punt per ajudar-los en tot allò que sapiquem. Ells ja ho saben.

Club d'Esplai Xauxa

Aquest any si!!!

Així podem titular el VIII Torneig de Futbet de la vila. Després de les semi-finals, varen arribar a la final Es Cruce i Son Parxana. Cap d'aquests dos equips havia guanyat el torneig de la Beata, per tant, per a un dels dos seria el primer cop que assolís el primer lloc. El guanyador va ser el que havia desenvolupat més bon joc al llarg del torneig: Es Cruce. Va fer un extraordinari partit no

deixant cap opció a Son Parxana. El resultat final, 5-1, no deixa dubtes. Per tant aquests joves de Es Cruce ja poden dir: Aquest any si!!!, després de tres anys d'intentar-ho.

Els de Son Parxana després de vint anys que fa que ho intenten, hauran d'esperar que arribi l'estiu que ve, el del 92, per poder assolir la primera posició.

Pre-temporada del C.F. Vilafranca

Vilafranca - Selecció Llevant.....	0-3
Vilafranca - Felanitx.....	4-1
Vilafranca - Montuïri	2-2
Manacor Juvenil - Vilafranca.....	1-4
Vilafranca - Petra.....	3-1
Vilafranca - Cardassar.....	0-2
Petra-Vilafranca.....	0-2

Aquests són els set partits de pre-temporada que ha disputat el Vilafranca aquest estiu. Bons resultats són els que ha aconseguit. Només ha perdut amb equips de tercera i el darrer amb el Cardassar fent un bon partit, sobretot, a la segona part. El Vilafranca ha tutejat equips de preferent com poden ser el Montuïri i, sobretot, el Felanitx. Després també ha jugat amb el Petra, al qual ha guanyat clarament, tant aquí com a Petra. És una bona targeta de presentació per l'estrenada categoria amb el RTV La Victòria.

Calendari de la temporada 91-92

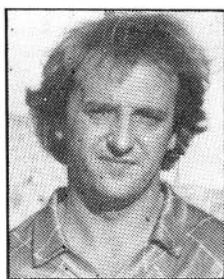
8 setembre.....	Vilafranca - La Victòria.....	19 gener
15 setembre	LLubí - Vilafranca	26 gener
22 setembrej.	Vilafranca - Bunyola.....	2 febrer
29 setembre.....	S'Horta - Vilafranca.....	16 febrer
6 octubre.....	Vilafranca - Algaida.....	23 febrer
13 octubre.....	Llucmajor - Vilafranca.....	1 març
20 octubre	Vilafranca - Pla de Na Tesa	8 març
27 octubre	S'Arracó - Vilafranca	15 març
3 novembre.....	C'as Concos - Vilafranca.....	22 març
10 novembre	Vilafranca - La Salle	29 març
24 novembre.....	Santa Maria - Vilafranca	5 abril
1 Desembre	Vilafranca - Barracar.....	12 abril
8 desembre	Montaura - Vilafranca	26 abril
15 desembre.....	Vilafranca - Valldemossa	3 maig
22 desembre.....	Puigpunyent - Vilafranca.....	10 maig
5 gener.....	Vilafranca - Ferriolense.....	17 maig
12 gener.....	Porreres - Vilafranca.....	24 maig

Plantilla del C.F. Vilafranca. Temporada 91-92

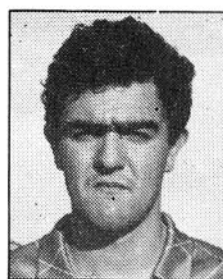
Els que ens han deixat:

Jaume Cuixiner

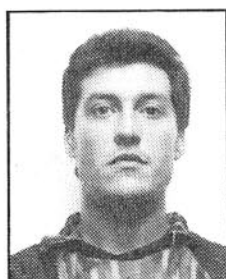

Xisco Riera

Biel Sunyer

Els que continuen:

Pep Julià (porter)

Juanito (porter)

Jaume Font (defensa)

Andreu Margoi (defensa)

Gudi (defensa)

Toni Portell (defensa)

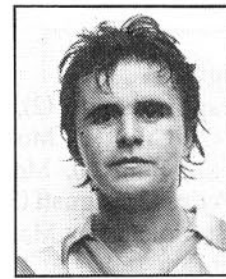
Tià Julià (migcampista)

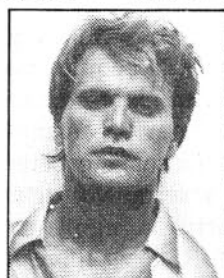
Damià Sansó (migcampista)

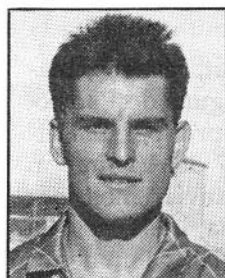
Barraques (migcampista)

Mesquida (migcampista)

Monserrat (migcampista)

Joan Frau (migcampista)

Llorenç Pellé (davanter)

T. Cotó (davanter)

Les noves incorporacions:

Miquel Gelabert, «Tano» (defensa)

Toni Pastor (migcampista)

Miquel Moleta (migcampista)

Agustí Reyes (davanter)

P. Portell (davanter)

Jaume Mascaró (davanter)

Desastrós joc del Vilafranca al primer partit de lliga

Alineacions:

-Vilafranca: Juanito (2), A. Margoi (2), toni (2), Gudi (1), Moleta (2), Barraques (3), Frau (-), Monserrat (3), Tià (1), Pedro (3), Agustí (3).

Canvis: Moleta per Mascaró. Monserrat per Cotó.

-RTV. la Victòria: Jaume, Toni, Company, Amorós, Juanma, Capó, Sacares, Rodríguez, Tudurí, Moranta, Arrom.

Canvis: Company per Moreno. Sacares per Manolo.

Gols:

1-0 al minut vint-i-un. Un ràpid contra-atac dut per la banda dreta per Moleta, que creua tot el camp i finalment dóna la pilota a Pere Portell, que, aguantant molt bé la sortida del porter visitant, Jaume, li clava la pilota per damunt.

2-0 al minut vint-i-set. Una treta de banda, feta per n'Agustí, molt ràpidament i que passa a en Pedro, col.locant-se totsol davant el porter, xuta i, després d'un rebuig de Jaume, en Tià Julià no ha de fer més que tocar la pilota perquè entri dins la porteria contrària.

3-0 al minut seixanta. Una pilota centrada per Monserrat damunt en Barraques que, des de fora de l'àrea

grossa, pegà un fort xut que entrà per l'escaire de la porteria del RTV La Victòria.

4-0 al minut setanta-tres. Falta que treu en Sebastià, passa entre les cames de diversos jugadors, arriba a Agustí que només ha de tocar la pilota.

Comentari

Xerec, avorrit, pesat, fastigós, inabordable, sòpit, són alguns desl adjectius que podríem emprar per qualificar el partit del dia 7 del Vilafranca. El rival haurà de canviar molt per mantenir la categoria i els nostres podem jugar molt millor. Hem de reconèixer que faltaven a les files locals homes com Pastor, Tano, J. Font o Damià.

Si fem una anàlisi de cada una de les línies del Vilafranca tenim;

-Porteria. No es va notar gens la falta d'en Pep Julià ja que, afortunadament, tenim dos porters i no hi ha diferència entre un i altre.

-Defensa. El nostre capità, que l'any passat sempre destacava, en Gudi, en aquest partit va ser el més dolent de la defensa. N'Andreu Margoi va ser el més destacat de la defensa melonera, Rodríguez, que no li

fugí cap vegada. En Toni Portell va estar en la seva línia habitual: va córrer i ho va donar tot al llarg del partit, el seu davanter li va fugir un parell de vegades però sense perill.

-Mitjà. En Moleta va proporcionar el primer gol en un ràpid contra-atac i poca cosa més; haurem de millorar. En Barraques va jugar molt bé: va conduir l'equip molt de temps i va fer un extraordinari gol. En Frau, no va jugar bé, mareja la pilota i a llocs perillosos; esperem que millori. Monserrat va jugar bé a la primera part; a la segona part i a efectes d'un cop que va rebre no va poder jugar al 100 %.

-L'atac. En T. Julià no va jugar, ara als primers partits pot ser normal com a conseqüència de que és l'inici de la temporada. Esperem que millori. Pedro Portell, de meravellós podem qualificar el seu gol; va córrer molt al llarg del partit. Agustí també va estar molt actiu, va córrer molt i va haver de baixar moltes vegades a cercar pilota.

En general, el partit més fluix que ha fet el Vilafranca en molt de temps, però si així i tot guanyam de 4-0, quan juguem bé...

Joan Frau

aquesta temporada. Ningú no deu poder discutir la gran temporada que va realitzar l'any passat, així com la gran ajuda que va esser pel nostre equip.

El passat dissabte dia vuit, va començar una altra temporada pel nostre equip, i en Joan era allà amb tanta il·lusió com qualsevol altre per realitzar un bon partit, agradar a l'afecció i començar amb bon peu aquesta rodadura per a la segona regional.

El partit va esser molt dolent i, a la vegada, molt avorrit. En Joan va fer un partit tan dolent com qualsevulla dels altres; arreu, arreu, no se'n va salvar cap ni un.

Sempre s'ha dit que l'afecció és el jugador número dotze, jo crec que això és cert; però també crec que això es diu perquè l'afecció és, en el fons, la que manté un equip, perquè és la que paga l'entrada o paga el seu carnet de soci.

El Vilafranca és un equip de segona regional, encara que l'equip que té podria estar a una catego-

ria superior: per tant no hem de voler que els nostres jugadors juguin, es comportin, o facin gols com els de primera divisió, o com un altre equip d'una categoria superior a la nostra. Però es que sí es pot demanar a l'afecció és un comportament exemplar. Com a conseqüència de tot això, jo no m'explic perquè s'ha de criticar un jugador que ve a entrenar d'un poble extern i que, a sobre, encara és un bon jugador. Jo no vull dir que l'afecció no pugui criticar un jugador quan juga malament, però hem d'entendre que som un club de regional i tots ens coneixem.

L'assumpte d'en Joan Frau no té explicació, és una falta greu, però és millor estar dins la pell d'en Joan que no dins la de l'afeccionat que li va fer aquell absurd comentari. Alguna vegada valdria més tenir la llengua dins el c... i no dir bagenades, perquè pens que només pot xerrar algú qui creu que ho pot fer millor que ell.

Gabriel Gelabert

AUTOSERVEI CAN JOAN

L'any passat aconseguí 5 gols i quedà en cinquena posició amb en Damià. Al nostre trofeu a la regularitat va aconseguir setanta punts, a només dos punts de Gudi, que assolí la segona posició amb 72 punts. També hem de dir que ell va jugar nou partits menys que els altres, degut a que va començar més tard que els altres. Aquesta és la seva targeta de presentació per a

TROFEU REGULARITAT. II REGIONAL

1.P. Portell.....	3 punts
2.Agustí.....	3 punts
3.Barraques.....	3 punts
4.Monserrat.....	3 punts

MÀXIM GOLEJADOR

1.Agustí.....	1 gol
2.Pedro.....	1 gol
3.Barraques.....	1 gol
4.Julià.....	1 gol

A Tomeu Estelrich

Sa flor neix i torna guapa
que dóna gust de mirar,
amb sos seus dies espassa,
com sa vida d'un humà.

Som una llavor que neix
com ses herbes de sa terra,
sa persona té que xerra
i calla quan diu: «Vos deix».

Rica i gojosa salud
a noltros mos has faltada,
i s'alegria espatllada,
quin record sa jovintut.

Te veiem quasi curat
ens havies dat alegria,
amb so teu acabar fugia
tot el que havíem lluitat.

Es teus pares i germanes,
i tots es que l'han ajudat
ens hem quedat amb ses ganes
que tant havíem confiat.

Es pares qui s'ho imaginen
després de tant de patir,
acabam per veure morir
un fill, lo que més s'estimen.

Molta, però molta gent
per despedir n'Estelrich,
acompanyat d'es jovent
amb llàgrimes roi seguit.

Corones i rams de flors
que adornaven en Tomeu,
dient es darrer adéu,
que tengui etern repòs.

Trista vida pes teus pares
lo que els queda passar,
duran dol ses seves cares
quan deixaran de plorar.

Terribles dies passats
fins que arribà s'agonia,
havien lluitat cada dia,
mercixen ser saludats.

Saludem com a persones
que guapo és saludar,
un moment per recordar
a tots es que moren joves.

Gabriel Monserrat

Rondalla depravada

per **Jaume Sansó «Rabassa»**
«Tots tips»

L'URSS en l'aire i Iugoslàvia encesa, tots estam espectants de què ens pugui venir damunt. Ni tant sols la respiració s'atura de tremolar, el cor batega a ritme de l'himne de la incertesa. Què podem opinar nosaltres que, en un principi, n'estam tan allunyats de tots aquests esdeveniments, sense pensar un sol moment que l'únic que pot interessar és la informació que ens arriba per la premsa.

Una vegada el foc encès sols tenim tres opcions: deixar que cremi, escal-

far-mos o apagar-lo. Aquesta comparança és fer enfondir el nostre punt de vista fins al límit de la contradicció. Us adonau que les darreres conseqüències han tengut resposta quasi immediata al País Basc i Catalunya, les anomenades «autonomies històriques», i que Madrid sols ha limitat la seva opinió al de què mai es podrà comparar amb els Països Bàltics i Croàcia... Senyors que manau tant, aturau els vostres impulsos centralistes i pensau amb el cap, que de Madrid a Moscou sols hi ha 5.000 km. i que de més grosses n'hem vist.

Els Països Catalans i el País Basc fa

molts d'anys que diuen que això no és així com està, que el procés «autòmic» s'ha aturat, que no avança que en els intolerants sols podem trobar un problema ultranacionalista si no deixen respirar el nacionalisme.

El dia en què Madrid trobi el foc encès, com ara, no el pot deixar perquè de cada dia més s'afegirà llenya, no el pot apagar perquè Iugoslàvia serà Disneylàndia, vora el que passarà aquí; sols queda escalfar-se, no cremar-se les mans i poc a poc deixar que les estrelles facin el seu propi foc.

No és cap consell, sols és que no els hi queden altres collons.

Una alimentació desequilibrada

L'obesitat, la manca d'agilitat i l'envelliment prematur, no són càstigs que, ens hem de resignar a sofrir forçosament. en realitat, no són més que els resultats d'una alimentació desequilibrada i d'una vida excessivament sedentària, que priva els nostres músculs del necessari exercici quotidià.

Per tant, hem de tenir cura de l'alimentació nostra de cada dia, evitant, sobretot, el greix animal. Així mateix hem de seguir uns exercicis regulars i útils per mantenir-nos en bona forma i conservar la salut, per tal d'evitar

dolors a l'espatlla, varius a les cames, dolors reumàtics, etc.

Aprofitarem l'ocasió per recordar-vos els horaris en que ens podeu trobar al gimnàs:

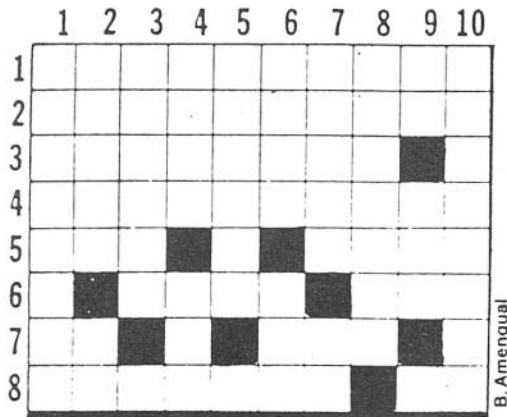
-A les 10 h., els matins del dilluns, dimecres i divendres.

-A les 7, 8 i 9 h., els horabaixes de cada dia.

-I la sala d'aparells de gimnàstica, està sempre oberta.

Gimnàs B. Huguet

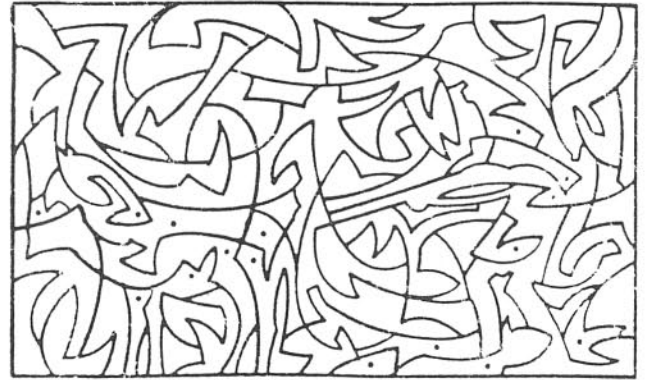
Mots encreuats

ENCREUAT.— HORIZONTALS: 1: Substància lleugerament càustica, emprada en dermatologia. 2: Oriunds. 3: Esposa d'Ulisses i mare de Telèmac. 4: Fuster que fa talls a les posts per a unir-les a altres. 5: Document on s'apuntes les notes de l'alumne, també anomenat ERPA. Fa la fo:ça. 6: Allò que se posen per no anar despullats. Despullada (al revés). 7: Prefix negatiu. Prefix que indica inferentat. 8: Transportista, carreter. Partit polític mallorquí.

VERTICALS.— 1: Astrònom polonès que proposà una teoria del sistema solar heliocèntrica. 2: Sorra. Article nominal. 3: S'hi mulla per escriure amb ploma. 4: Mar entre Grècia, Turquia i Creta. Suc de les olives. 5: Ho fa l'aigua a partir dels 100° C (al revés). 6: Qualsevol compost químic amb un grup etilènic i un altre alcohol·lic. Un animal. 7: Posau una cosa damunt una altra. Ciutat on va néixer Abraham. 8: Bandera petita, sovint de forma triangular (al revés). 9: Xifres romanes. Escoltau. 10: Galileu o Copèmic.

Dibuix amagat

Problema matemàtic

6	+		-		=8
+	■	+	■	×	■
	+		×		=8
:	■	-	■	-	■
	×		+		=8
=4	■	=4	■	=4	■

CUINA

Al número anterior del Molí Nou, varem obrir una secció dedicada a la cuina, una secció que volem continuar a tots els números que seguiran, amb receptes que per un o altre motiu siguin interessants. A aquest número vos volem oferir les receptes guanyadores del I concurs de reposteria, organitzat amb motiu de les festes de la Beata d'enguany.

Els premis varen esser tres: a la més gustosa, a la més original i a la més ben presentada.

El premi a la coca més gustosa va esser otorgat a Sor Maria Llull, la cuinera del convent de Vilafranca, que va presentar una coca de nous, i ara aquí vos oferim la recepta:

COCA DE NOUS per Sor Maria Llull

Ingredients:

4 ous
200 grs. de farina de força
200 grs. de sucre
200 grs. de saïm o margarina
200 grs. de dàtils

200 grs. de nous
100 grs. d'AMETLES
50 grs. de pinyons
1 copa de rom o vi dolç
1 paquet de llevadura en pols

El pès dels fruits secs s'entén sense pinyols i pelats.

Els passos a seguir són els mateixos que quan es fa una coca d'ous normal, es mesclen els vermells d'ou, la farina, el saïm, sucre i el rom, i quan ja està feta la pasta s'hi afegeixen els blancs d'ou i la llevadura en pols, i es mescla bé. Després s'hi posen els fruits secs. Llavors tot es posa dins un motlo untat i a dins el forn a foc més bé alt, el primer quart d'hora no s'ha d'obrir el forn, ja després es pot obrir i baixar el foc fins que sigui eixuta.

Per tos els que vulguin provar de fer aquesta coca, mereixdora d'un primer premi, Sor Maria Llull ens ha dit que el secret està en enfarinoar molt bé els fruit secs abans de mesclar-los amb els altres ingredients, perquè no es quedin al fons de la coca, i un consell: els adorns hi sobren, podrien espatllar el bon gust d'aquesta coca.

Xeremies i flabiols

Com cada any i a totes les festes populars que no faltin els xeremies i flabiols, quasi sempre, però, ha estat gent de fora poble. L'any que ve ja no importa passar gens de pensa, tendrem xeremies i flabiols de la vila. En Guillem Bauçà «Morei» i en Sebastià Bover «sabater» han començat els primers assaigs. Esperam que les notes sonin ben fortes.

Tall de guillotina

*A l'Ajuntament per oblidar-se de publicar el seu boletí.

*A l'oposició per oblidar-se de la festa del meló.

*Al cap de l'oposició per la por que té d'anar als plenaries de l'Ajuntament.

*Al ca que només fa renou en hores de ple.

*A la carretera que segueix essent un perill mortal.

*A Aumasa per tenir uns autocars que fan olor.

*Als qui pretenen canviar la psicòlega del col·legi.

*Al president de l'APA per lo molt que se torba en tornar dimitir i en tornar a agafar es càrrec.

*Als qui no respecten les senyals de direcció prohibida. I entre ells, el primer tinent de batle.

*Als «remendones» que aparquen el cotxe a la carretera per fer un cafè de més de mitja hora.

*A certes mestresses que recollint firmes per salvar el metge de la guillotina de l'Insalud verborreaven dient que els pares «pesemeros» tenen prohibit jugar als seus fills amb els dels «peperos».

Ditades de mel

*A aquest grup de gent que vol fer una nova revista. Com més serem, més riurem. Encara que també hi ha un refrany que diu que «com més són, més s'embullen».

*Als municipals per fer respectar als cotxes el «pas de cebra».

*Al senyor Rossi per fer més de dos mesos que no parla malament d'aquesta revista.

*A Tomeu Morlà per capejar el temporal del PP així com sap.

*A l'ex-regidor de Cultura per lo bé que ho fa en els plens sense dir res.

*Al regidor d'Obres per tancar els clots de foravila i oblidar-se dels que hi ha a molts de carrers del poble.

*A Xesc Amengual per haver-nos enviat una foto de la princesa francesa comprant meló.

*A Salvador Barceló per la bona organització de la presentació de la festa del meló.

*A Joan Ros per fer un pa amb oli que seu de cul.

*A l'Ajuntament que demanarà el dret a l'autodeterminació.

*A la direcció de l'escola que falta li farà en el nou curs que ja ha començat.

Dites d'estiu

*Ja hi ha apostes sobre si al metge Ugena el tornaran deixar medicar a la vila.

*Lo històrica que se posarà més d'una si no torna.

*De la idea a la realitat, molt sovint, hi va un bon tros.

*Que el president de la Tercera Edat està mosca amb la nostra revista, no és cap somni.

*Aquestes brusques de setembre a més d'un li vénen com anell al dit.

*Parlant d'anells, hem sentit a dir que el matrimoni del regidor de Cultura s'està arreglant. Sa Veïnada pensa

que molt prest comanaran. Idò res, en tot cas, que sigui bessonada.

*En Joan Botelles serà elegit «Empresari de l'Any» a Vilafranca.

*El Club de Futbol havia de fitxar estrelles, però tot sembla com es conte d'anar a sa Lluna.

*Lo de mantenir dues dones, s'oficial i sa querida, està resultant molt car i més si sa segona vol un pis a Ciutat.

*Confirmat, es radiotelèfon del cotxe de treball del cap de l'oposició és l'únic que li funciona al PP de Vilafranca.

*La Vieja Guardia vol seguir controlant el PP però es joves delfins, en haver-se curat es grip, volen agafar es timó.

*Cert i ver que dins el PSM hi ha tres espies i encara no s'han temut.

*Darrera hora. Una enquesta assegura que en Jaume Rabassa de deu pics nou, quan surt de ca seva ho fa correnosos. Rectifiquem lo que dèiem abans del seu matrimoni. I no passeu pena, vos seguirem informant sobre aquest cas raro.

La recerca del clot

Es pot perdre un botó, un duro i moltes coses més; però, es pot perdre un clot negre? Doncs, això és el que va passar aquests darrers dies al PAC. Es va rebre un avís, a l'ajuntament, que als WC del PAC hi sortia molta porqueria. Començaren a cercar la cubeta del clot negre per buidar-lo, però ni el clot ni la cubeta es van trobar; davant aquesta impossibilitat es va acudir als plànols. I, cosa encara més extranya, la situació dels plànols no coincidia amb l'edifici. Estaven en les mateixes, ni amb plànol ni fent síquies es va aconseguir res. Al final es va trobar una canonada i s'hagué d'extreure tota la brutícia per un forat practicat a aquesta.

I jo dic, sembla impossible que es projectin uns plànols i després no es facin servir; i també em pregunt: A qui se li ocorri una cosa així? Cercau vosaltres la resposta.

Escola d'adults

Aquest any encara no s'han iniciat les matriculacions de l'Escola d'Adults perquè la Mancomunitat del Pla es nega a 1er les contractacions del personal docent. Aleshores el Ministeri d'Educació no ha donat l'ordre per obrir la matriculació. Ara només hi ha els dos funcionaris del Ministeri que no poden atendre les necessitats dels 13 pobles que formen la Mancomunitat i, per això, en aquests moments no hi haurà Escola d'Adults.

Fulls de reclamació

Totes aquelles persones que tenen alguna queixa de l'assistència sanitària que reben, poden fer la corresponent reclamació en un fulls que estan disponibles tant al PAC com a les oficines de l'ajuntament. Si no saben com omplir la reclamació es poden dirigir a l'ajuntament mateix on li ajudaran a fer-ho.

Nous assaigs de la banda

Aquest mes s'inicien els assaigs de la banda de tambors i trompetes i de les majorettes. El seu director, Sebastià Jaume, ens ha comunicat que tots els interessats en apuntar-se passin els dies d'assaig per la rectoria. Aquests dies són els dilluns i els dimecres a les 7'30 h.

*Novios,
participen de nuestras ofertas
muy especiales*

Joyería **Fermin**

MANACOR - PORTO CRISTO - CALA MILLOR

Su lista de bodas... diferente
